

mæssige for enhver anden, da troer jeg ikke, at han vil finde synderligt Medhold i Folket for denne Paastand. Efterat den almindelige Barnepligt er indført, og efter de Forhold, som Armeen i det Hele taget nu staaer i til Folket, troer jeg, at man ikke kan sige, at Militairstanden er en afluttet Stand, og man tør vistnok heller ikke ønske, at den afluttede sig mere end før, men snarere mindre. Naar den samme ærede Landssthingsmand har bemærket, at Officerstanden, ved at enkelte Individuer giftede sig, uden at være i Besiddelse af saamegen Formue, som der udfordres til at leve standsmæssigt, og at Standen derved belemdes, da troer jeg, at det er en Anskuelse, som man ikke kan sjenke Bisald. Jeg troer ikke, at Officerstanden nedsettes ved, at en Officer har en mindre god Kjøle paa; men jeg troer derimod snarere, at det vil blive Tilfældet, naar han udviser en mindre god Dyrførsel, naar han, istedetfor at indtræde i loyligt Ægteskab og opdrage sine legitime Børn, stifter en Forbindelse, hvorved han faaer en Familie, som ikke bærer hans Navn, og som han i Tilfælde af, at han skulde døe, ikke engang kan sikke eller har Udset til at kunne sikke den tarvelige Pension, som ifølge Pensionsloven er tilstaaet Officerseener.

Marineministeren. Uagtet det Lovforslag, som her foreligger det høitærede Thing, skylder sin nuværende Skikkelse til et Ændringsforslag, som er gjort af mig, maa jeg dog her begynde med, hvad jeg sluttede med i det andet Thing, det nemlig, at jeg i det Hele er imod denne Lov, og at jeg ganske tiltræder, hvad Hs. Excellence Krigsministeren har udtalt, saa at ogsaa jeg for mit Vedkommende maa see mig nødt til at udtale mig derimod, forsaavidt Hs. Majestæt i saa Henseende maatte forlange mit Raad. Jeg har i det andet Thing udførligt udtalt mig saaledes, og har, som Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de District, stemt mod Lovforslaget; og, naar jeg stillede det Ændringsforslag, som har givet Lovforslaget sin nuværende Skikkelse, var det virkelig kun, fordi jeg efter min Overbevisning som Rigsdagsmand fandt, at det var den rimeligste Form, under hvilken det kunde eller burde komme frem. Jeg skal her altsaa

kun holde mig til de Argumenter, som jeg har at fremsætte mod denne Lov i det Hele.

Det kan ikke nægtes, at Officerstanden ikke staaer i samme Embedsforhold, ikke paa samme Maade ere Embedsmænd, som de civile Embedsmænd; det er en anden Stilling, Regjeringen kræver af Officerstanden, en ganske anderledes Villieløshed, om jeg saa maa udtrykke mig, end af de civile Embedsmænd. Den civile Embedsmænd røgter sit Kald paa det Sted, hvor han er, i et Embede, han i Almindelighed har søgt, og i Almindelighed sjældent eller aldrig bliver bragt fra, uden efter sit eget Ønske. Han har endvidere i dette civile Embedes Udforelse sin bestemte Arbejdstid, og kan derefter overgive sig til sine private Forhold, som enten kunne lede ham til at søge Erhverv, isald han behøver det, eller pleie sin Familie, isald saa er hans Ønske. Med Undtagelse af meget saa færegne Embedsstillinger, — jeg tør nævne Politibembedsmænd og Lægestanden, som til ubestemt Tid ifølge deres Embeds Medfør kunne blive kaldte fra deres Hjem — er enhver anden civil Embedsmænd, om jeg ikke meget feiler, i den Stilling, at han bestemt kan afmaale sin Tid. Det er ikke Tilfældet med de militaire Embedsmænd; de ere nødt til, ifølge Embeds Medfør, paa hvilkensomhelst Tid, paa ligesaa lang og ligesaa kort Tid, som Regjeringen befaler, at flytte derfra og derhen, uden Spørgsmaal, om der er dyrt eller godt Kjøb at leve. Naar en æret Rigsdagsmand har anført, at, naar han flyttede fra Kjøbenhavn til Provindserne, var der billigere for ham at leve, saa svarer jeg derpaa, at, naar han flytter tilbage fra Provindserne til Kjøbenhavn, er det der dyrere for ham; i saa Henseende er der Ingen, der spørger ham, han har i saa Henseende ingen Villie. Nu er det vist, at, naar han har Familie at forsørge, da er han i det Dilemma, at han enten maa lade Familien blive, hvor den er, skjøndt det er tvivlsomt, hvorvidt den der vil have tilstrækkelige Cristentmidler, eller tage Familien med sig, isald det kan lade sig gjøre, skjøndt det er uvisst, om han ikke om 14 Dage maa bringe dem et andet Sted hen, og jeg behøver vist ikke at gaae i Detaillen med Hensyn til hvad det kan medføre, for at godtgjøre klart og